Щеплення
Профілактика
щеплень

Вакцина́ція — введення антигенного матеріалу з метою породити імунітет до хвороби, який запобігає зараженню або ослабляє його негативні наслідки.

Щеплення - це введення в організм ослаблених або зруйнованих збудників захворювання.

Принцип захисту організму за допомогою щеплень

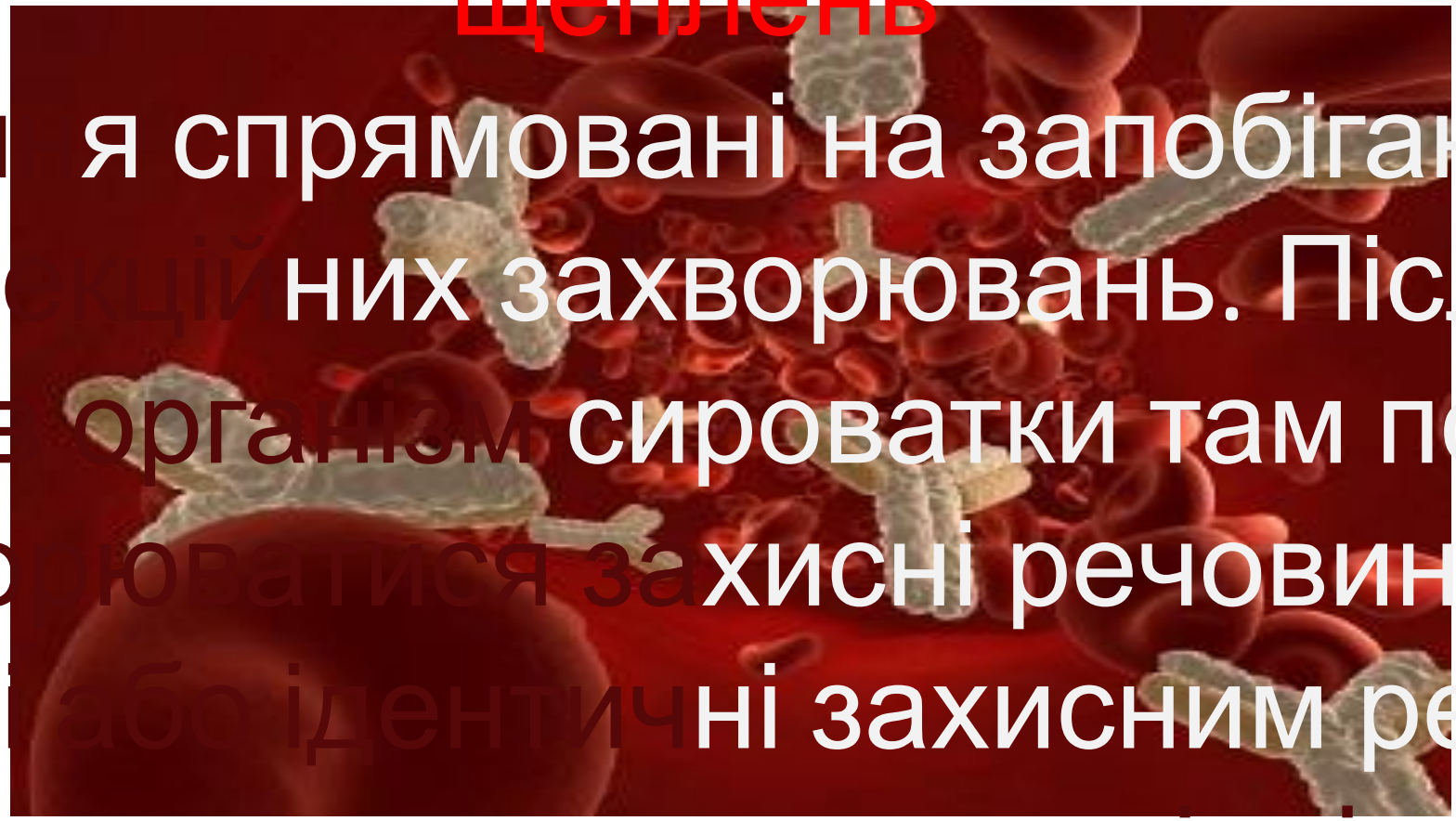

Щеплення спрямовані на запобігання певних інфекційних захворювань. Після введення в організм сироватки там починають утворюватися захисні речовини. Вони подібні або ідентичні захисним речовинам, які утворюються в організмі після перенесеного інфекційного захворювання, -

Як антигенний матеріал використовують:

- живі, але ослаблені штами мікробів;
- убиті (*інактивовані*) мікроби;
- очищений матеріал, наприклад білки мікроорганізмів;
- синтетичні вакцини.

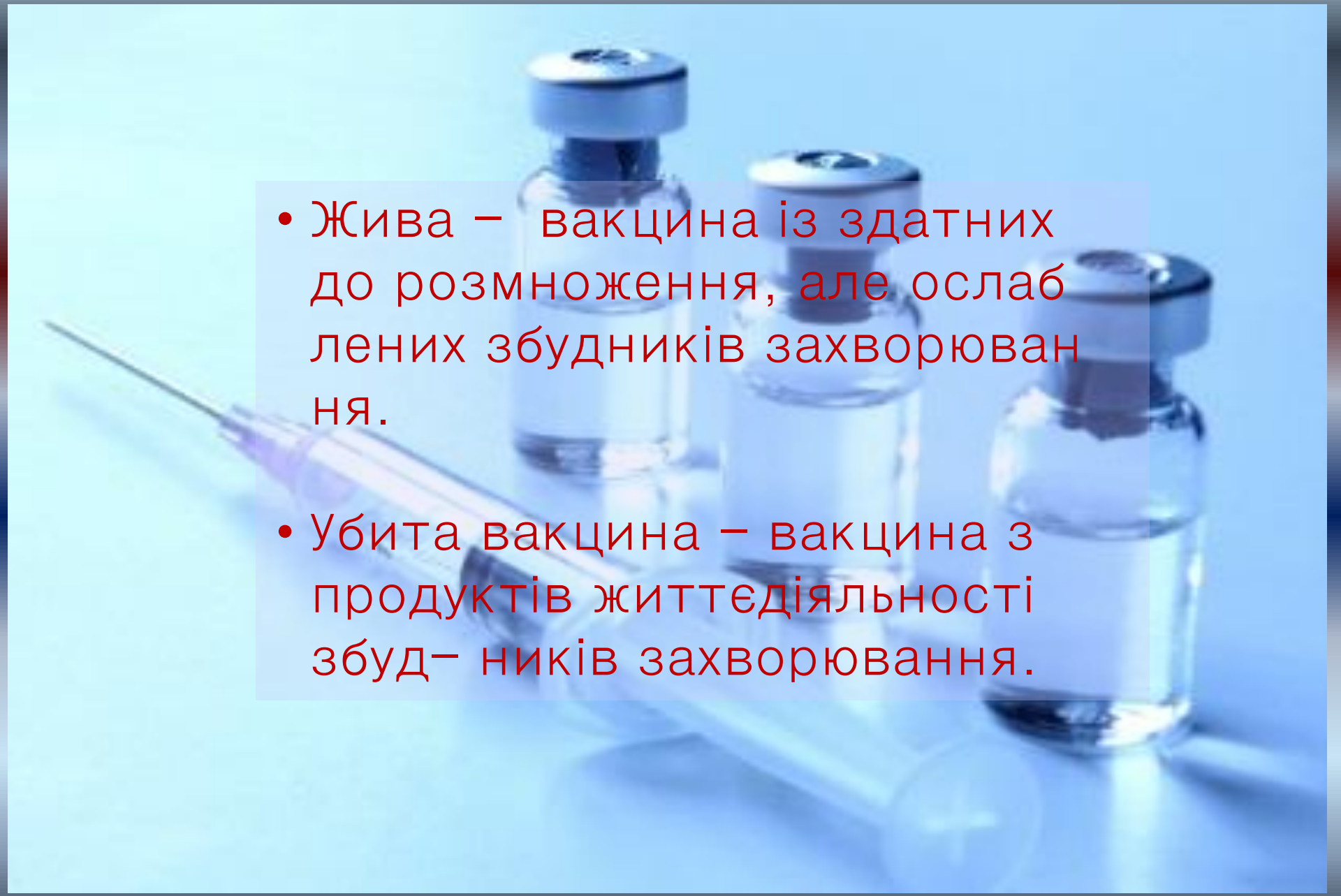

- Жива – вакцина із здатних до розмноження, але ослаблених збудників захворювання.
- Убита вакцина – вакцина з продуктів життєдіяльності збуд- ників захворювання.

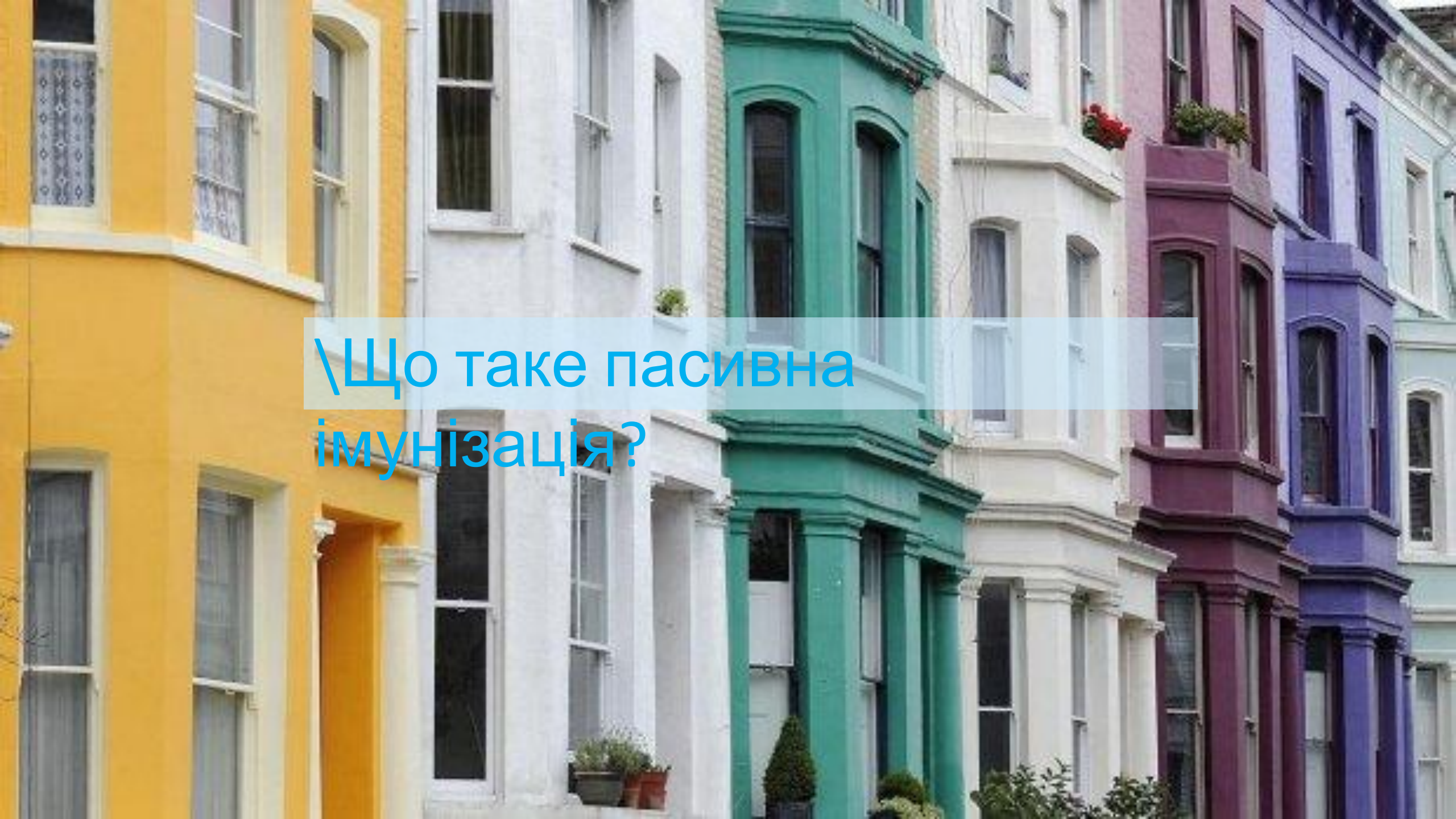

\Що таке пасивна імунізація?

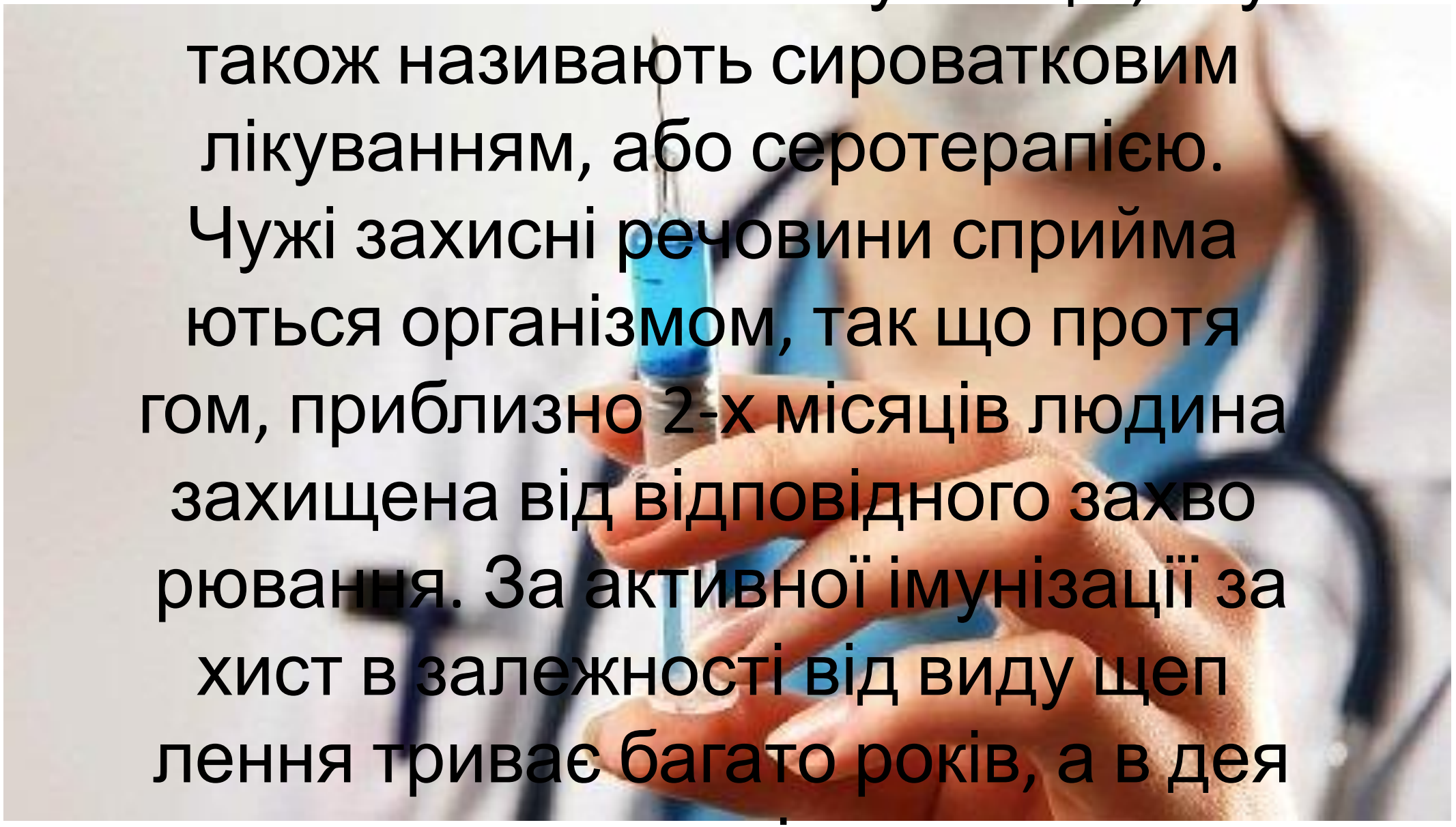

Так звана пасивна імунізація, яку також називають сироватковим лікуванням, або серотерапією. Чужі захисні речовини сприйма ються організмом, так що протя гом, приблизно 2-х місяців людина захищена від відповідного захво рювання. За активної імунізації за хист в залежності від виду щеп лення триває багато років, а в дея ких випадках навіть все життя.

Побічні ефекти й ускладнення

Побічні ефекти й ускладнення

Побічні ефекти й

Побічні ефекти й ускладнення у різних вакцин різні. Найчастіше спостерігають слабо виражені реакції: помірне підвищення температури тіла, почервоніння і біль у місці ін'єкції. У дітей часто спостерігають тривалий плач, погіршення апетиту. Можливі алергійні реакції, зокрема (рідко) — набряк Квінке, анафілактичний шок. Деякі живі вакцини здатні спричинити реакції, що нагадують легкий перебіг тих захворювань, для профілактики яких їх вводять. Наприклад, вакцинація від кору, краснухи і епідемічного паротиту в 5% випадків спричинює нерясний висип.

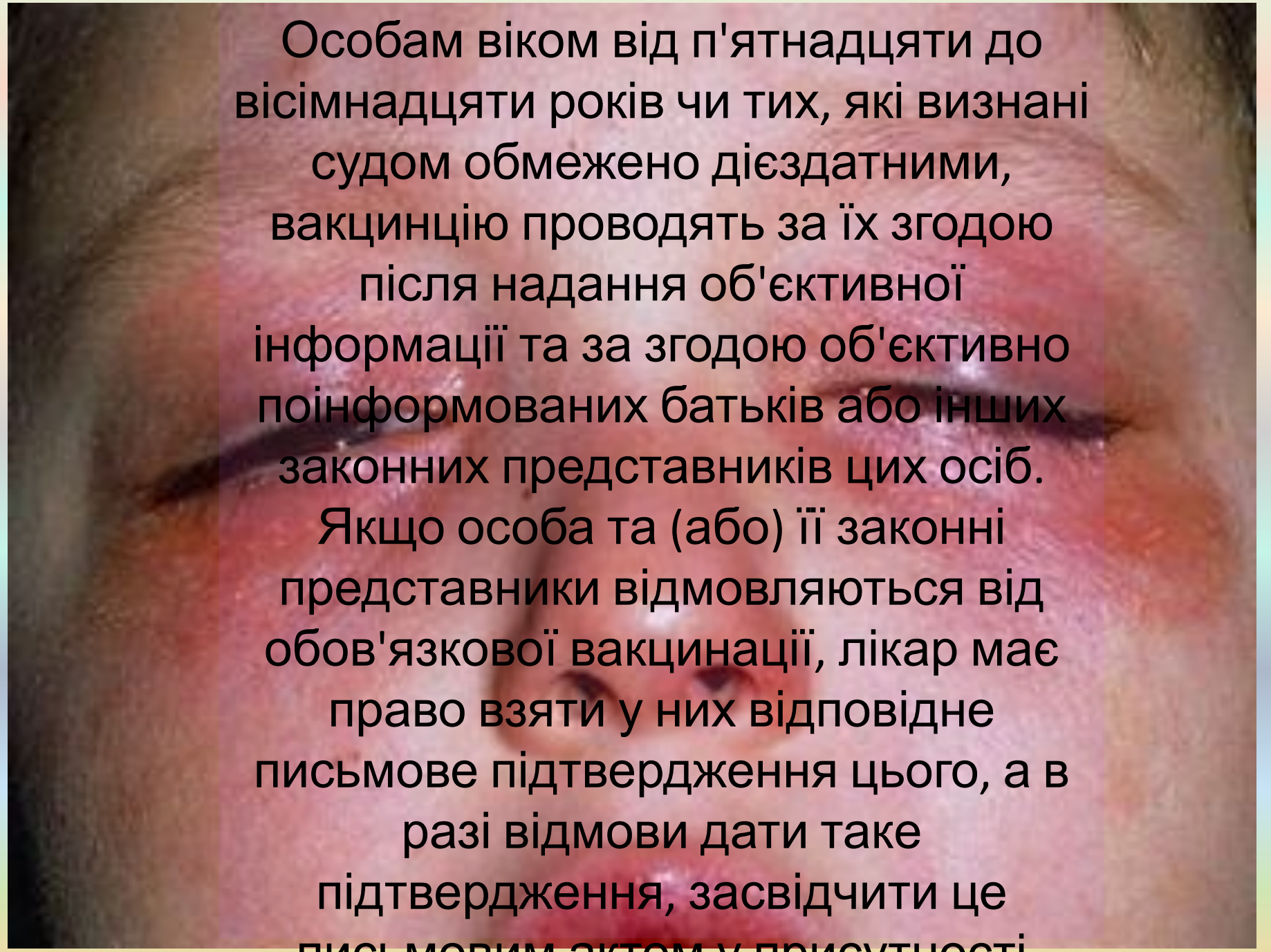
Особам віком від п'ятнадцяти до
вісімнадцяти років чи тих, які визнані
судом обмежено дієздатними,
вакцинцію проводять за їх згодою
після надання об'єктивної
інформації та за згодою об'єктивно
поінформованих батьків або інших
законних представників цих осіб.
Якщо особа та (або) її законні
представники відмовляються від
обов'язкової вакцинації, лікар має
право взяти у них відповідне
письмове підтвердження цього, а в
разі відмови дати таке
підтвердження, засвідчити це
письмовим актом у присутності